

Vil vise vej ud af skammen og isolationen

Fagfolk vil danne støttegruppe for pårørende til senile

- Pårørende til senile er måske de mest isolerede og skamfulde mennesker, vi har i samfundet i dag. De er på vej til at blive et af vores allerstørste sociale problemer, selv om sagen ikke drejer sig om mangel på penge.

Ordene kommer fra sygeplejerske Karen Severinsen, plejecentret Præsthøjgården i Horsens, der sammen med de to kolleger fra centret, områdeleder Lissi Nedergaard og ergoterapeut Eva Frost, vil forsøge at vise vejen ud af isolationen og skammen.

Det vil de tre gøre ved at danne en støttegruppe for pårørende til senile, og det tager de det første skridt til torsdag den 12. september, hvor de holder et møde om sagen på Præsthøjgården fra kl. 14 til 17.

Mødet er åbent for alle ægtefæller, børn, børnebørn, venner, naboer eller andre, som på den ene eller anden måde har kontakt med senile. Og tilbuddet gælder ikke kun borgere i Horsens kommune. Folk fra oplandet er også velkomne.

PA mødet vil de tre arrangører om senilitet i det hele taget - og specielt om Alzheimers sygdom der både er den mest udbredte og den alvorligste af de forskellige typer senilitet. Desuden skal mødet give et indtryk af, hvor mange der er interesseret i at gøre brug af en stategruppe.

Pionerer

Når de tre medarbejdere tager sagen i egen hånd, er årsagen først og fremmest, at de er en slags pionerer inden for området. De tre har været med på det første kursus om senilitet under Vejle amt sammen med 21 andre social- og sundhedsmedarbejdere fra Horsens, Tørring-Uldum, Nr. Snede og Egved kommuner.

Som opfølgning på kurset har de ni deltagere fra Horsens blandt andet givet deres viden om emnet videre på en række møder for deres kolleger, og nu tager de tre så endnu et skridt: En støttegruppe.

Gruppen skal bestå af en eller flere af de ni lokale deltagere i amtets kursus, og det er tanken, at den skal holde møde hver 14. dag eller en gang om måneden. Skulle tidspunktet ikke lige passe, kan man altid få et godt råd om senilitet ved at henvende sig til de tre initiativtagere.

- De pårørende går og skammer sig over, hvad deres senile ægtefæller kan finde på. Derfor siger de ofte nej tak til at være sammen med andre. Det medfører, at de pårørende bliver lukket mere og mere ude fra det omgivende samfund, lyder en af Karen Severinsens begrundelser for initiativet.

Uudholdeligt

Og de tre er ikke i tvivl om, at en stategruppe er at foretrække frem for for eksempel en selvhjælpsgruppe, hvor folk stater hinanden.

- Det kan i nogle tilfælde være helt uudholdeligt for de pårørende, og derfor mener vi, at de vil få mest glæde af at komme til en støttegruppe. Sagen er simpelthen for intim til at blive diskuteret i en selvhjælpsgruppe, hvor der sidder for mange mennesker.

- Desuden har de pårørende brug for viden om det at vre senil, og den kan de kun få i en støttegruppe, siger Karen Severinsen.

- Men det kan meget vel være, at vi laver en selvhjælpsgruppe på et senere tidspunkt. De er også muligt, at vi holder nogle flere møder for pårørende om emnet senere, siger Lissi Nedergaard, som allerede er begyndt at tænke på de næste skridt.

- Det bliver en møderække, som vi vil holde sammen med byens 34 pensionistforeninger. Den begynder her til efteråret. Og næste år vil vi prøve at komme ud på skolerne. Til de seniles oldebørn, siger hun.

Mere afventende

Og hvad er det så i korte træk, de tre vil kunne fortælle om, når der kommer en pårørende for at få hjælp?

- Senilitet er uhelbredeligt, og derfor kan vi kun begrænse følgerne af sygdommen. Det gælder blandt andet om at forebygge den aggressive adfærd, som senile ofte udviser. Og det kan vi kun gøre ved at kommunikere bedre med dem, siger Lissi Nedergaard.

- Mr de senile bliver aggressive, er det ofte blot en naturlig reaktion på, at vi har misforstået dem.

- Hvis jeg for eksempel har opfattet, at en senil person gerne vil på toilettet, så tager jeg selvfølgelig vedkommende med ind på WC og hjælper den pågældende af bukserne. Og hvis vedkommende i virkeligheden ikke skulle på toilet, er det ikke underligt, at han eller hun bliver aggressiv.

- Vi skal være mere afventende. Og hvis det kniber med at forstå den senile, kan man eventuelt lede den pågældendes hånd hen til det, sagen drejer sig om, og på den måde spørge, om det er det, han eller hun mener, fortæller Lissi Nedergaard.

- Og så gælder det også om at tage de senile med humor. Ellers går det ikke, siger de tre.

Over 1000 i Horsens

En undersøgelse, som sygeplejerskerne og det øvrige plejehjems personale ved Horsens kommune lavede i januar 1991, viser, at 492 personer i Horsens er ramt at sygdommen senilitet.

Men det er kun det kendte antal. Derudover findes der nogle, som kommunen ikke kender til.

- Tager vi alle med, skal det nok vise sig, at det drejer sig om cirka 1000 personer i Horsens kommune, lyder det bedste bud fra de tre initiativtagere til støttegruppen for pårørende til senile i Horsens. (jala)